

skyndelse til at anvende alle de Midler, man kunde, for at forsøge paa at faae denne Trang afhjulpen. Jeg holdt, som sagt, derpaa, idet jeg heller ikke kunde troe, at man skulde ganske overlade disse Egne til sig selv eller til deres egen Hjælp, ikke blot, fordi, hvad der allerede er bleven nævnt af en anden æret Rigsdagsmand for Viborg Amt, at det er vaanseligst for Beboerne i disse tyndt befolkede Egne at forene sig om sige Ting, men ogsaa, fordi det er en Sag, som kan have statsøkonomisk Interesse, og altsaa ogsaa maatte ligge Staten paa Hjerte at gennemføre. Men, da denne Sag var for, blev jeg imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), som gjorde opmærksom paa, at man dog risikerede, at der ikke kom noget egentligt stort Resultat ud deraf, naar ikke de kommunale Autoriteter, navnlig Amtsraadene, toge sig af Sagen, og ansaae den for at være af den Bigtighed, at de burde antage sig den; vilde de derimod træde til, saa meente han, at Staten ogsaa burde komme dem tilhjælp med Pengemidler. Dette havde en saa stor Indskyndelse paa mig, at jeg ikke kunde andet end lade Sagen falde for det Første, idet jeg maatte sande, hvad der ogsaa blev indvendt, at, om denne Sag opfattes et Aar længere, kunde det ikke være noget Afgjørende. Jeg kunde derfor ønske, at man, især af de Hensyn, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) idag gjorde gjældende, ikke i dette Dieblik gik ind paa at bevilge den forlangte Sum, men, at derimod den ærede Indenrigsminister vilde lade udgaae en Opfordring eller Bekjendtgjørelse til Amtsraadene i Jylland om, at de kunde forvente en saadan Hjælp fra Statens Side, hvis de selv ville gaae ind paa at tage Initiativet i Sagen. Man har nok sagt her, og navnlig den ærede Ordfører, at, saalænge Impulsen ikke er givet i Jylland, saa viser det, at man ikke har stor Overbeviisning om Gavnligheden af denne Sag, men dette kan jeg paa ingen Maade sande; det er ikke en saalætt Sag for dem, som føle Trang til at faae denne Vandmangel afhjulpen, just at finde paa et Middel, som det her omhandlede, hvor til der allerede hører en stor Saglyndighed.

Det er ikke sagt, at Landmændene, som boe i disse Egne, i Almindelighed vide, at der ved geognostiske Undersøgelser kan tilveiebringes et Resultat, som kan afhjælpe en saa betydelig Naturmangel; det er virkelig altfor meget at forlange af saadanne Mænd. Derimod finder jeg, at, naar en Videnstabsmand af Faget har antydet, hvad der kan gøres, og en praktisk Mand har tilbudt at ville forsøge det, og Regjeringen har troet at burde gaae ind derpaa, saa burde Staten gjøre det første Skridt i Sagen og give Impulsen til, at man paa de enkelte Steder satte den i Bevægelse, og jeg tvivler da ingenlunde om, at Interessen nok vilde vækkes for Sagen i Jylland, og at man ikke vilde vise nogen overdreven Sparksomhed. Der blev sagt, at der allerede var foretaget foreløbige Undersøgelser i denne Retning, og at der i Generalstabens Arkiver forvaredes de derhen hørende Documenter; det vilde i saa Fald være meget gavnligt, hvis man paa ny fremdrog dem. Jeg har vel hørt indvende, at disse Undersøgelser ikke skulle være ganske i den Retning, hvorom her tales, men jeg har dog fra en anden Side hørt, at det var Tilfældet, og at dette Hensyn ogsaa blev taget, og altsaa mener jeg dog, at man ikke skal forsumme at eftersee, hvilket Resultat man i den Henseende er kommen til. Jeg har kun villet sige disse Par Ord, for at man ikke skulde troe, at et for Jylland saa vigtigt Anliggende ikke skulde være gjort gjældende til Jyllands Fordeel i Finantsudvalget, hvoraf jeg er Medlem; men jeg kan kun ende med det, hvormed jeg begyndte, at man under disse Omstændigheder helst maa gaae den Vej, at Ministeriet udstedte den nævnte Bekjendtgjørelse og Opfordring til Amtsraadene, og saa lod Amtsraadene forsøge paa at faae Sagen sat i Gang. Man bør derfor efter min Mening for Dieblikket ikke bevilge den forlangte Sum.

Ballentin: Som saa ofte ellers, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet, hører man i hans Udtalelser Sætninger, som man i deres Almindelighed ikke kan andet end tiltræde. Saaledes er der vel Ingen, der vil benægte, at vi maae stræbe didhen, at man søger at frigjøre sig fra, at Staten i megen